

TU CE VISEZI?

Julia Nüsch

POVESTEA
Girafei
care
și-a pierdut visul

Traducere din limba germană de Marilena Iovu

corint[✓]**junior**

— Salutare, dragă Anita, de ce ești tristă?
strigă Robert, puiul de vulpe, care tocmai trecea pe
acolo.

Atunci, Anita aplecă gâtul, până când botul ei aproape că
atinse urechea lui catifelată, și îi șopti lui Robert:

— Am visat ceva minunat noaptea trecută, micuțule.

— Oh! Ce anume? se interesă Robert, curios.

— Tocmai asta e problema! Mi-am pierdut visul,
suspina Anita. Azi-dimineață era încă acolo, și apoi,
deodată, PUF – a dispărut! Ai putea să mă ajuți
să-mi găsesc visul, dragul meu prieten?

Pe Robert nu-l surprinse întrebarea ei; la urma urmei, știa
cât de distrată e Anita uneori.

Voia să-și ajute prietena girafă.

— Atunci când pierd ceva, eu fac mereu asta, privește!

Își luă avânt. Cu un salt puternic, se ridică în aer, descrie un arc de cerc elegant și ateriză cu capul în jos într-o groapă.

— **VULPEXTRAORDINAR!** aplaudă Anita cu entuziasm când Robert ieși la suprafață ținând în gură o piatră strălucitoare.

— Poate îți vei regăsi visul dacă faci și tu la fel? îi propuse Robert și îi făcu Anitei un semn încurajator din cap.

Anita se ridică și închise ochii. Făcu câțiva pași înainte, o luă la fugă cât de repede putu și...

... se împiedică de o rădăcină de copac. **BUM!** ateriză pe burtă. Puiul de vulpe râse cu poftă, amuzat de toată situația. Anita își curăță nisipul de la ochi cu limba ei mare și se ridică.

— Cu siguranță așa n-o să-mi găsesc frumosul meu vis, suspină ea și plecă mai departe.

